

Sag C-175/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

14. april 2020

Forelæggende ret:

Administratīvā apgabaltiesa (appeldomstol i forvaltningsretlige sager, Letland)

Afgørelse af:

11. marts 2020

Sagsøger og appellat:

SIA SS

Sagsøgt og intervenient i appelsagen:

Valsts ieņēmumu dienests (den statslige skatteforvaltning, Letland)

Hovedsagens genstand

Annulationssøgsmål til prøvelse af afgørelse truffet af den sagsøgte (skatteforvaltningen) – hvorved der blev givet afslag på den af sagsøgeren indgivne klage, og den til vedkommende fremsatte anmodning om oplysninger blev fastholdt – med påstand om, at den nævnte afgørelse er i strid med bestemmelserne i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse, herefter »GDPR«).

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Den forelæggende ret anmoder på grundlag af artikel 267 TEUF om en fortolkning af flere forskellige bestemmelser i GDPR og ønsker at få oplyst, 1) om det er muligt at anvende de i den pågældende forordning fastsatte krav, herunder navnlig i dens artikel 5, stk. 1, på en anmodning om oplysninger fremsat af skatteforvaltningen, 2) om der foreligger et legitimt formål, som kan begrunde en anmodning om oplysninger i et ikke nærmere afgrænset omfang og tidsrum, uden

at formålet med behandlingen af de pågældende oplysninger angives, og som er rettet mod en ikke nærmere angivet gruppe af registrerede, og 3) hvilke kriterier, der gør det muligt at fastslå, om skatteforvaltningen – i sin egenskab af dataansvarlig – sikrer, at behandlingen af oplysningerne er i overensstemmelse med kravene i den nævnte forordning, navnlig for så vidt angår databehandlingens lovlighed, lejlighedsvis karakter, formål, omfang og form.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de i den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte krav fortolkes således, at en af skatteforvaltningen fremsat anmodning om oplysninger som den, der er genstand for den foreliggende sag, hvori der anmodes om videregivelse af data, som indeholder en betydelig mængde personoplysninger, skal opfylde de fastsatte krav i den generelle forordning om databeskyttelse (navnlig i dens artikel 5, stk. 1)?
- 2) Skal de i den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte krav fortolkes således, at skatteforvaltningen kan afvige fra bestemmelserne i den pågældende forordnings artikel 5, stk. 1, også selv om den gældende lovgivning i Republikken Letland ikke indrømmer den pågældende forvaltning en sådan beføjelse?
- 3) Kan det i forbindelse med fortolkningen af de i den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte krav fastslås, at der foreligger et legitimt formål, som kan begrunde den pligt, der pålægges ved en anmodning om oplysninger som den, der er genstand for den foreliggende sag, til at videregive alle de ønskede oplysninger i et ikke nærmere fastsat omfang og tidsrum, og uden at der fastsættes nogen udløbsdato for udførelsen af den pågældende anmodning om oplysninger?
- 4) Kan det i forbindelse med fortolkningen af de i den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte krav fastslås, at der foreligger et legitimt formål, som kan begrunde den pligt, der pålægges ved en anmodning om oplysninger som den, der er genstand for den foreliggende sag, til at videregive alle de ønskede oplysninger, selv når formålet med videregivelsen af oplysningerne ikke er angivet (eller ikke er angivet i sin helhed) i anmodningen om oplysninger?
- 5) Kan det i forbindelse med fortolkningen af de i den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte krav fastslås, at der foreligger et legitimt formål, som kan begrunde den pligt, der pålægges ved en anmodning om oplysninger som den, der er genstand for den foreliggende sag, til at videregive alle de ønskede oplysninger, selv når det i praksis er rettet mod samtlige registrerede, som har indrykket annoncer i afsnittet »Personbiler« på en portal?

- 6) Hvilke kriterier skal der anvendes ved kontrollen af, om skatteforvaltningen i sin egenskab af dataansvarlig behørigt sikrer, at databehandlingen (herunder indsamlingen af oplysninger) er i overensstemmelse med de i den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte krav?
- 7) Hvilke kriterier skal der anvendes ved kontrollen af, om en anmodning om oplysninger som den, der er genstand for den foreliggende sag, er behørigt begrundet og har lejlighedsvis karakter?
- 8) Hvilke kriterier skal der anvendes ved kontrollen af, om behandlingen af personoplysninger finder sted i det nødvendige omfang og i overensstemmelse med de i den generelle forordning om databeskyttelse fastsatte krav?
- 9) Hvilke kriterier skal der anvendes ved kontrollen af, om skatteforvaltningen i sin egenskab af dataansvarlig sikrer, at databehandlingen er i overensstemmelse med de fastsatte krav i artikel 5, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse (ansvarlighed)?

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF: 1. og 31. betragtning, artikel 5 (principper for behandling af personoplysninger), artikel 6 (lovlige behandling) og artikel 23 (begrænsninger), stk. 1, litra e).

Anførte nationale retsfor skrifter

Likums »Par nodokļiem un nodevām« (lov om skatter og afgifter): artikel 15, stk. 6, (i den udgave, der var gældende på tidspunktet for fremsættelsen af anmodningen om oplysninger).

Fizisko personu datu apstrādes likums (lov af behandling af personoplysninger): artikel 25, stk. 1.

Domstolens praksis

Den Europæiske Unions Domstols dom af 16. januar 2019, *Deutsche Post* (C-496/17, EU:C:2019:26, præmis 53).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Den 28. august 2018 fremsendte direktøren for Nodokļu kontroles pārvalde (skatteinspektionskontoret) ved Valsts ieņēmumu dienests (den statslige skatteforvaltning, herefter »VID«) en anmodning om oplysninger til sagsøgeren, hvori denne på grundlag af artikel 15, stk. 6, i lov om skatter og afgifter blev bedt om at forny VID's adgang til oplysninger om annoncørernes telefonnumre og stelnumrene på de køretøjer, der fremgik af de indrykkede annoncer på portalen www.ss.com, som drives af sagsøgeren, og om senest den 3. september 2018 at videregive oplysninger om de annoncer, der havde været indrykket i afsnittet »Personbiler« på den nævnte portal i perioden fra den 14. juli til den 31. august 2018. Sagsøgeren blev bedt om at fremsende oplysningerne elektronisk i et format, som gjorde det muligt at filtrere og udvælge oplysninger. Selskabet blev ligeledes bedt om at medtage følgende oplysninger i filen: link til annoncen, annoncens tekst, køretøjets mærke, model, stelnummer og pris samt sælgerens telefonnumre. Såfremt det ikke var muligt at forny adgangen, blev selskabet anmodet om at angive årsagen, og blev i givet fald bedt om senest den tredje dag i hver måned at videregive de nævnte oplysninger i forbindelse med de annoncer, der var blevet indrykket i den forløbne måned.
- 2 Sagsøgeren indgav en klage til VID's fungerende generaldirektør, hvori selskabet anfægtede den nævnte anmodning om oplysninger. Efter sagsøgerens opfattelse havde omfanget af anmodningen om oplysninger ikke hjemmel i loven (som ikke indeholder en præcisering af mængden af oplysninger, der skal videregives) og var hverken foreneligt med proportionalitetsprincippet eller med princippet om minimering af behandlingen af personoplysninger, som begge fremgår af GDPR, og som VID – som dataansvarlig – har pligt til at opfylde, eftersom de ønskede oplysninger udgør personoplysninger. Anmodningen om oplysninger indeholder således ingen specifikation af en konkret gruppe registrerede, formålet med eller omfanget af den påtænkte behandling eller det tidsrum, hvori forpligtelsen [til at videregive oplysninger] er gældende.
- 3 Ved afgørelse af 30. oktober 2018 (herefter »afgørelsen«) gav VID afslag på den pågældende klage og fastholdt anmodningen om oplysninger.
- 4 I begrundelsen for afgørelsen blev det i det væsentlige bemærket, at skatteforvaltningen ved behandlingen af disse oplysninger udøver de funktioner og beføjelser, som den er blevet tildelt ved lov. Nærmere bestemt er den pågældende forvaltning ansvarlig for opkrævning og kontrol af skatter og afgifter og er i forbindelse med disse opgaver lovligt forpligtet til at føre tilsyn med fysiske og juridiske personers økonomiske og finansielle aktiviteter med henblik på at sikre, at de nævnte beløb indbetales til statskassen og til EU-budgettet. Opkrævning af skatter og afgifter er i offentlighedens interesse. Med henblik på udøvelsen af disse funktioner giver loven VID's embedsmænd beføjelse til at indhente de dokumenter og oplysninger, som er nødvendige for at kunne foretage beregning og registrering af de afgiftsudløsende begivenheder eller for at kunne udøve kontrol med skatter og afgifter. Navnlig har udbydere af

annonceringsydelse på internettet i henhold til artikel 15, stk. 6, i lov om skatter og afgifter (i den udgave, der var gældende på tidspunktet for fremsættelsen af anmodningen om oplysninger) pligt til – efter anmodning fra den statslige skatteforvaltning – at videregive de oplysninger, som de råder over vedrørende de skatte- og afgiftspligtige personer, der har indrykket annoncer ved hjælp af disse tjenesteydelser, og vedrørende de annoncer, som disse har indrykket. I henhold til artikel 25, stk. 1, i lov om behandling af personoplysninger tillades behandling af sådanne oplysninger, når mindst et af de i GDPR's artikel 6, stk. 1, nævnte forhold gør sig gældende. Bestemmelserne i forordningens artikel 6, stk. 2 og 3, vedrørende behandling af oplysninger med henblik på overholdelse af en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller en opgave, der udføres af den dataansvarlige i samfundets interesse eller for at kunne varetage den offentlige myndighedsudøvelse, som den har fået pålagt ved lov, præciseres i de retsakter, der regulerer det pågældende område. Endvidere er de fortrolige oplysninger, som den sagsøgte råder over, beskyttet ved lov, navnlig gennem det forbud mod udlevering heraf, som skatteforvaltningens medarbejdere er underlagt.

- 5 Sagsøgeren anlagde annullationssøgsmål mod afgørelsen ved Administratīvā rajona tiesa (distriktsdomstol i forvaltningsretlige sager, Letland), idet selskabet gjorde gældende, at begrundelsen for afgørelsen heller ikke indeholdt en angivelse af det konkrete formål med behandlingen af oplysninger eller af den til formålet nødvendige mængde oplysninger. Sagsøgeren var således af den opfattelse, at den nævnte afgørelse var i strid med de i GDPR's artikel 5 fastsatte principper for behandling af personoplysninger, som den sagsøgte havde pligt til at iagttage i sin egenskab af dataansvarlig, dvs. at angive klart definerede kriterier for udvælgelsen af de oplysninger, der anmodes om i forbindelse med en specifik gruppe af identificerbare personer.
- 6 Ved dom af 21. maj 2019 frifandt Administratīvā rajona tiesa (distriktsdomstol i forvaltningsretlige sager, Letland) den sagsøgte, idet den i det væsentlige fandt, at den sagsøgte argumentation om, at der ikke kan indføres nogen begrænsning af mængden af oplysninger, som skatteforvaltningen kan få adgang til i forbindelse med en hvilken som helst person, medmindre de pågældende oplysninger ikke anses for at være i overensstemmelse med skatteforvaltningens formål, var velbegrundet. Efter den nævnte domstols opfattelse var der ingen tvivl herom, eftersom de oplysninger, der blev anmodet om, var nødvendige for at kunne identificere ikke-indberettede økonomiske aktiviteter, og GDPR's bestemmelser alene finder anvendelse på sagsøgeren i sin egenskab af leverandør af tjenesteydelser, og ikke på VID.
- 7 Sagsøgeren har appelleret den nævnte dom til den forelæggende ret, idet selskabet har gentaget sine argumenter fra såvel den oprindelige klage som sagen i første instans med hensyn til den sagsøgte pligt til at redegøre for sine overvejelser i forbindelse med nytteværdien af den ønskede mængde oplysninger og til at iagttage proportionalitetsprincippet, da den sagsøgte efter sagsøgerens opfattelse ligeledes skal anses for dataansvarlig i forbindelse med den pågældende anmodning om oplysninger og dermed skal opfylde de i forordningen fastsatte

krav. Efter sagsøgerens opfattelse indeholder GDPR ingen undtagelser, hvorefter en national myndighed kan fritages for opfyldelsen af kravene heri og foretage behandling af personoplysninger efter eget skøn.

- 8 Sagsøgeren har anmodet den forelæggende ret om at forelægge Den Europæiske Unions Domstol præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af GDPR's bestemmelser.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 9 Det er sagsøgerens opfattelse, at GDPR finder anvendelse i den foreliggende sag, da det for så vidt angår de med anmodningen om oplysninger indsamlede personoplysninger må formodes, at den sagsøgte er dataansvarlig i henhold til den nævnte forordning og derfor skal opfylde kravene heri. Med fremsættelsen af anmodningen om oplysninger har den sagsøgte imidlertid efter sagsøgerens opfattelse tilsidesat proportionalitetsprincippet, for så vidt som den kræver, at der hver måned videregives en betydelig mængde oplysninger vedrørende et ikke nærmere afgrænset antal annoncer, uden angivelse af konkrete skatte- og afgiftspligtige personer, mod hvem der er indledt en skatte- eller afgiftskontrol. Sagsøgeren har anført, at det i anmodningen om oplysninger ikke er angivet, hvor længe sagsøgeren har pligt til at videregive de i anmodningen nævnte oplysninger til den sagsøgte. Selskabet mener således, at den sagsøgte har tilsidesat principperne for behandling af personoplysninger i GDPR's artikel 5 (lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed). Det har gjort gældende, at det hverken i anmodningen om oplysninger eller i begrundelsen for afgørelsen er præciseret, hvilke specifikke rammer (formål), som den sagsøgte påtænkte databehandling indgår i, eller hvilken mængde af oplysninger, der er nødvendig (dataminimering). Det er sagsøgerens opfattelse, at den administrative myndighed i sin anmodning om oplysninger skal opstille tydeligt definerede kriterier for udvælgelsen af de af den pågældende myndighed ønskede oplysninger i forbindelse med en specifik gruppe af identificerbare personer.
- 10 Den sagsøgte har med henvisning til argumentationen i nærværende sammendrag punkt 4 anført, at de krav, der er fastsat i EU-lovgivningen, ikke kan påvirke indholdet af den anfægtede afgørelse.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 11 Tvisten drejer sig om, hvilke bestemmelser der finder anvendelse, og hvordan disse skal fortolkes, samt spørgsmålet om, hvorvidt de retlige grunde, der er angivet i VID's anmodning om oplysninger og i begrundelsen for afgørelsen, kan lægges til grund for den pligt, der er blevet pålagt sagsøgeren ved den anfægtede forvaltningsakt.

- 12 Den 23. november 2016 blev der foretaget ændring af artikel 15 i lov om skatter og afgifter med virkning fra den 1. januar 2017, og der blev i denne forbindelse tilføjet et stk. 6 til den nævnte artikel.
- 13 Den anfægtede forvaltningsakt er baseret på artikel 15, stk. 6, i lov om skatter og afgifter (i den udgave, der var gældende på tidspunktet for fremsættelsen af anmodningen om oplysninger), hvorefter udbydere af annonceringsydelser på internettet havde pligt til – efter anmodning fra den statslige skatteforvaltning – at videregive de oplysninger, som de rådede over vedrørende de skatte- og afgiftspligtige personer, der havde indrykket annoncer ved hjælp af disse tjenesteydelser, og vedrørende de annoncer, som disse havde indrykket.
- 14 Det fremgår af betragtningerne til lovændringen, at der bl.a. blev taget hensyn til forholdsmæssigheden set ud fra databeskyttelseslovgivningens perspektiv. Det blev i betragtningerne bemærket, at det, for at VID kan identificere ikke-indberettede økonomiske aktiviteter på internettet, er nødvendigt at pålægge bl.a. udbydere af annonceringsydelser at videregive de oplysninger, som de råder over eller opbevarer vedrørende andre skatte- og afgiftspligtige personers økonomiske aktiviteter, til skatteforvaltningen. Den lovgivning, hvorefter VID gives beføjelse til at anmode om de nævnte oplysninger, er ligeledes forholdsmæssig set i forhold til databeskyttelseslovgivningen. Fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder navnlig retten til privatlivets fred, er for så vidt angår behandling af personoplysninger beskyttede ved Fizisko personu datu aizsardzības likums (lov om beskyttelse af fysiske personers personoplysninger). Sidstnævnte rettighed fremgår af artikel 96 i Latvijas Republikas Satversme (Republikken Letlands forfatning), hvorefter enhver person har ret til respekt for privatlivets fred, sin bopæl og sin korrespondance. Det bestemmes i forfatningens artikel 116, at denne rettighed kan begrænses i de i loven fastsatte tilfælde med henblik på at beskytte tredjemands interesser, det demokratiske statsamfund og den offentlige sikkerhed, velfærd og moral. De af lovforslaget omfattede retsfor skrifter forfølger et legitimt mål, nemlig at fremme samfundets velfærd. Bekæmpelse af skatte- og afgiftsunddragelse øger skattevæsenets indtægter og forbedrer erhvervs klimaet. Ved at anmode de i lovforslaget nævnte enheder om oplysninger har VID endvidere mulighed for at indhente oplysninger, som det almindeligvis ikke er muligt at indhente ad andre mindre restriktive kanaler som følge af principperne for digital økonomi (f.eks. foretager visse enheder digital lagring af oplysninger om andre skatte- og afgiftspligtige personers handel på internettet eller om de modtagne beløb for salg af varer eller tjenesteydelser i det digitale miljø). Den af VID indsamlede mængde oplysninger vil ikke være større end, hvad der er nødvendigt for at nå et legitimt mål. De data, der indsamles fra [...] udbydere af annonceringsydelser på internettet, er dem, der er nødvendige for at identificere den økonomiske aktør, og [...] og vil indeholde oplysninger om skatte- og afgiftspligtige personers økonomiske aktiviteter, og ikke om deres privatliv. I betragtning af ovenstående vil samfundets fortjeneste være større end begrænsningen af personernes rettigheder, hvorfor den i lovforslaget omhandlede regulering er forholdsmæssig.

- 15 [I sin nuværende udgave, som er gældende] på tidspunktet for vedtagelsen af forelæggelsesafgørelsen, bestemmes det i den nævnte lovs artikel 15, stk. 6, at udbydere af annonceringsydelser på internettet har pligt til – efter anmodning fra den statslige skatteforvaltning – at videregive de oplysninger, som de råder over vedrørende de indrykkede annoncer og vedrørende de personer, der har indrykket disse (annoncørerne). Anfægtelse af eller klage over den statslige skatteforvaltnings anmodning om oplysninger har ikke opsættende virkning.
- 16 På nuværende tidspunkt identificerer denne bestemmelse således ikke længere en konkret gruppe af personer, dvs. at den ikke pålægger udbydere af annonceringsydelser på internettet at videregive oplysninger om *de skatte- og afgiftspligtige personer*, som har indrykket annoncer ved hjælp af disse tjenesteydelser, og om de annoncer, som er indrykket af disse.
- 17 Det er i den foreliggende sag ikke blevet bestridt, at udførelsen af VID's anmodning om oplysninger er uløseligt forbundet med behandlingen af personoplysninger.
- 18 Det er ligeledes ubestridt, at VID har beføjelse til at indsamle de oplysninger, som udbydere af annonceringsydelser på internettet er i besiddelse af, og som måtte være nødvendige for iværksættelsen af bestemte skatteforvaltningsmæssige foranstaltninger. Sagsøgeren har accepteret at videregive de nødvendige oplysninger til skatteforvaltningen, så længe anmodningen opfylder kravene i GDPR.
- 19 Stridspunktet er således, i hvilket omfang VID kan anmode om oplysninger, og om mængden af de oplysninger, der anmodes om, kan være ubegrænset. Endvidere fremgår det af den anmodning om oplysninger, som er genstand for den foreliggende sag, at alle oplysninger skal videregives senest den tredje dag i hver måned, og der er ikke fastsat nogen udløbsdato for denne pligt.
- 20 Tvisten drejer sig ligeledes om, hvilken slags oplysninger der skal medtages i anmodningen om oplysninger, når det tages i betragtning, at myndigheders praksis i forbindelse med behandling af personoplysninger som omhandlet i GDPR's artikel 4, nr. 2), skal overholde EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger (jf. Domstolens dom af 16.1.2019, *Deutsche Post*, C-496/17, EU:C:2019:26, præmis 53).
- 21 Artikel 15, stk. 6, i lov om skatter og afgifter fastsætter ikke indholdet af anmodningen om oplysninger. VID har gjort gældende, at den har behov for samtlige oplysninger om alle de registrerede. Skatteforvaltningen ønsker i det væsentlige at udøve en løbende og udtømmende kontrol med henblik på at fastslå, om der er blevet foretaget skjulte transaktioner, om der har fundet en ikke-indberettet erhvervsmæssig virksomhed sted, og om det er nødvendigt at iværksætte specifikke skatteforvaltningsmæssige foranstaltninger.
- 22 Det kan ud fra betragtningerne til det ovennævnte lovforslag konstateres, at der allerede er blevet taget hensyn til forholdsmæssigheden set ud fra

databeskyttelseslovgivningens perspektiv. Der kan imidlertid konstateres uoverensstemmelser for så vidt angår de i GDPR fastsatte krav.

- 23 Spørgsmålene om fortolkning af GDPR's bestemmelser under den foreliggende sags omstændigheder har ikke været genstand for en dyberegående analyse. Der hersker ingen tvivl om, at den behandling af oplysninger, der er forbundet med anmodningen om oplysninger, kan have indvirkning på en større gruppe personers grundlæggende rettigheder (eftersom de pågældende personer ikke identificeres i anmodningen om oplysninger), og derfor kan behandlingen af de pågældende oplysninger ikke udføres, uden at kravene i GDPR er opfyldt. For så vidt angår den her omtvistede anmodning om oplysninger skal det bemærkes, at dens begrundelse er utilstrækkelig, om end dette til en vis grad opvejes af begrundelsen for afgørelsen. Det kan ikke entydigt konkluderes, at anmodningen om oplysninger kan anses for behørigt begrundet og lejlighedsvis, og at den ikke omfatter samtlige oplysninger i afsnittet »Personbiler«, eftersom skatteforvaltningen i det væsentlige ønsker at udøve en løbende og udtømmende kontrol.
- 24 Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt den af VID påtænkte behandling af personoplysninger kan anses for at være i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler afhængigt af formålet med behandlingen, jf. 31. betragtning til GDPR.
- 25 I forbindelse med undersøgelsen af den foreliggende forvaltningsretlige sag er det nødvendigt at fastlægge, om behandlingen af personoplysninger er gennemsigtig for de registrerede, om de oplysninger, der er genstand for anmodningen, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og om behandlingen af personoplysninger alene foretages i det omfang, det er strengt nødvendigt for udførelsen af VID's opgaver (dataminimering), således som det bestemmes i GDPR's artikel 5, stk. 1.
- 26 For at kunne efterprøve de nævnte elementer er det nødvendigt at foretage en korrekt fortolkning af kravene i GDPR, set i lyset af den foreliggende sags omstændigheder. Retsakterne indeholder ingen specifikke kriterier, der kan anvendes ved bedømmelsen af, om den dataansvarlige behørigt sikrer, at bestemmelserne i GDPR's artikel 5, stk. 1, (ansvarlighed) overholdes. Den lettiske lovgivning indeholder ikke mere specifikke regler vedrørende problemstillingen i forbindelse med anvendelsen af GDPR's bestemmelser for så vidt angår en behandling af personoplysninger som den, der er genstand for den foreliggende sag. Det er derfor nødvendigt at fastlægge de kriterier, der skal anvendes ved bedømmelsen af, om VID's anmodning om oplysninger i det væsentlige respekterer de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, og om den pågældende anmodning om oplysninger kan anses for nødvendig og forholdsmæssig i et demokratisk samfund med henblik på at beskytte vigtige målsætninger i forbindelse med Unionens eller Letlands samfundsinteresser på skatte- og budgetområdet.

- 27 Det skal tages i betragtning, at der i den omhandlede anmodning om oplysninger ikke findes nogen henvisning til en »isoleret forespørgsel« udført af VID i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningen.
- 28 I den nævnte anmodning om oplysninger anmodes der ikke om oplysninger om konkrete personer, men derimod om alle de registrerede, som har indrykket annoncer i afsnittet »Personbiler« på portalen. Endvidere anmodes der om, at oplysningerne videregives senest den tredje dag i hver måned (dvs. at sagsøgeren skal videregive samtlige oplysninger om de annoncer, der er indrykket i den forudgående måned, til VID).
- 29 På baggrund af det ovenstående er den forelæggende ret i tvivl om, hvorvidt denne adfærd hos en national myndighed er i overensstemmelse med kravene i GDPR.
- 30 I forbindelse med vurderingen af, om der er grundlag for at forelægge Den Europæiske Unions Domstol præjudicielle spørgsmål, har den forelæggende ret taget hensyn til følgende:
- 1) den herskende tvivl vedrørende den rigtige fortolkning af GDPR
 - 2) den betydning, som en rigtig fortolkning af EU-retten har for en ensartet anvendelse af reglerne i medlemsstaterne
 - 3) manglen på specifikt definerede kriterier, som gør det muligt at bedømme, om den dataansvarlige behørigt har sikret, at databehandlingen (herunder indsamlingen af oplysninger) er i overensstemmelse med de i forordningen fastsatte krav
 - 4) den afgørende betydning af Den Europæiske Unions Domstols fortolkning for en korrekt og rimelig løsning af den verserende forvaltningsretlige tvist.